

66. Samles, skilles ad

At sam - les skil - les ad vel - kom - men og far - vel at
 bli - ve kendt og glemt, se, det er li - vets del.
 At ny - de ven - ne - lag og sav - ne det i - gen og
 frem - ad sø - ge sig på - ny en tro - fast ven.

Egen melodi

1. At samles, skilles ad,
 velkommen og farvel -
 at blive kendt og glemt,
 se, det er livets del,
 :/ at nyde vennelag
 og savne det igen,
 og fremad søge sig på ny
 en trofast ven. :/
2. Det er nu engang så,
 du rejse skal, min ven,
 til andre steder
 og til nye selskab hen,
 :/ men glem dog ej så snart,
 hvor du har været glad,
 og hvor blandt muntre venner du
 i aften sad. :/
3. Løft glasset, venner, da
 til munden på en gang.
 Lad høres lyden af
 vor muntre selskabssang.
 :/ I gravens mørke jeg
 langt hellere være vil,
 end leve her på jorden, hvis ej
 venskab var til. :/